

Бабенко А. М.,
аспірант,

Державний університет економіки і технологій, м. Кривий Ріг

Науковий керівник: Сагайдак М. П.,

д-р екон. наук, професор

завідувач кафедри менеджменту,

Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана, м. Київ

ПРОБЛЕМИ ТА ФАКТОРИ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПОРТФЕЛЯМИ ПРОЄКТІВ У БІЗНЕС-СТРУКТУРАХ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Сучасні процеси європейської інтеграції формують нові вимоги до функціонування бізнес-структур, зумовлюючи необхідність підвищення їхньої адаптивності, інноваційності та стратегічної узгодженості управлінських рішень. У цих умовах значну роль відіграє управління портфелями проєктів, яке дозволяє забезпечити координацію різноманітних ініціатив розвитку підприємства, оптимізувати використання ресурсів та досягати стратегічних цілей організації.

Разом з тим, практика діяльності сучасних бізнес-структур свідчить про наявність низки проблем, що знижують результативність управління портфелями проєктів. До таких проблем належать: недостатня інтеграція стратегічного і проєктного управління, обмеженість ресурсів, недостатній рівень координації між проєктами, а також складність прийняття управлінських рішень в умовах динамічного зовнішнього середовища. У контексті європейської інтеграції ці проблеми посилюються через необхідність адаптації бізнесу до нових регуляторних вимог, стандартів управління та конкурентного середовища [1, с.215].

Управління портфелями проєктів розглядається як комплекс управлінських процесів, спрямованих на формування, пріоритизацію, координацію та контроль реалізації сукупності проєктів з метою досягнення стратегічних цілей організації [3, с. 101]. На відміну від управління окремими проєктами, портфельний підхід передбачає оцінювання взаємозв'язків між проєктами, узгодження їх із корпоративною стратегією та оптимізацію використання ресурсів.

Аналіз сучасних практик управління портфелями проєктів дозволив виокремити ряд ключових проблем, що знижують результативність цього процесу в бізнес-структурах. Насамперед це недостатній рівень стратегічної узгодженості між проєктами та довгостроковими цілями організації. Часто проєкти ініціюються без належної оцінки їхнього стратегічного значення, що призводить до розпорошення ресурсів та зниження ефективності діяльності.

Ще однією важливою проблемою є обмеженість ресурсів, що потребує оптимізації їхнього розподілу між різними проєктами портфеля. В умовах високої конкуренції за фінансові, кадрові та технологічні ресурси керівництво

підприємств змушене приймати складні управлінські рішення щодо пріоритетності проєктів.

Суттєвим чинником є також недостатній рівень координації між проєктами, що реалізуються в межах одного портфеля. Відсутність ефективних механізмів взаємодії між командами проєктів може призводити до дублювання функцій, неузгодженості дій та нераціонального використання ресурсів.

Важливу роль відіграють також зовнішні фактори, зокрема зміни у законодавчому середовищі, коливання ринкової кон'юнктури, технологічні трансформації та посилення міжнародної конкуренції. У процесі європейської інтеграції бізнес-структури змушені адаптуватися до нових стандартів управління, що вимагає підвищення рівня організаційної зрілості систем управління проєктами та портфелями проєктів [2, с.56].

Серед внутрішніх факторів, що впливають на результативність портфельного управління, можна виокремити рівень управлінських компетенцій менеджерів, якість інформаційно-аналітичного забезпечення, ефективність системи прийняття управлінських рішень та організаційну культуру підприємства.

Таким чином, результативність управління портфелями проєктів визначається комплексом взаємопов'язаних факторів, які охоплюють стратегічні, організаційні, ресурсні та інституційні аспекти діяльності бізнес-структур.

Управління портфелями проєктів виступає важливим інструментом забезпечення стратегічного розвитку бізнес-структур в умовах європейської інтеграції. Використання портфельного підходу сприяє узгодженню проєктних ініціатив із довгостроковими цілями організації, оптимізації використання ресурсів та підвищенню ефективності управлінських рішень. Результативність управління портфелями проєктів значною мірою залежить від рівня стратегічної узгодженості проєктів, ефективності розподілу ресурсів, налагодженості координації між окремими проєктами та здатності організації оперативно реагувати на зміни зовнішнього середовища. В умовах європейської інтеграції особливого значення набуває адаптація управлінських практик до нових економічних, інституційних та регуляторних вимог.

Список використаних джерел:

1. Kerzner H. Project Management: A Systems Approach to Planning, Scheduling, and Controlling. Hoboken: Wiley, 2017. 880 p.
2. Turner J. R. The Handbook of Project-Based Management. New York: McGraw-Hill, 2014. 565 p.
3. The Standard for Portfolio Management. PMI, 2017. 144 p.